

Sygn. akt I C 282 /13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wiercińska – Bałaga

Protokolant Renata Bleichert

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r.

w Zgorzelcu

sprawy z powództwa M. U.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki M. U. kwotę 27.677,72 zł (dwadzieścia siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 7 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5797 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje pozwanemu aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgorzelcu kwotę 208,44 zł tytułem brakującej części opłaty od uwzględnionego powództwa oraz wydatków na opinię biegłego, nie obciążając pozwanego obowiązkiem uiszczenia brakującej części kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

Sygn. akt I C 282/13

UZASADNIENIE

Powódka M. U. domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w S. kwoty 23590,54 zł z ustawowymi odsetkami od 7 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powódka przytoczyła, że łączyła ją z pozwaną umowa ubezpieczenia autocasco samochodu osobowego marki (...) nr rej. (...). Kierowany przez powódkę przedmiotowy pojazd 5 grudnia 2012 r. na zjeździe na(...) w miejscowości K., którym jako pasażer podróżował N. G. najechał na tył prawidłowo jadącego przed nim pojazdu marki V. nr rej. (...) kierowanego przez A. M.. Funkcjonariusz Policji na miejscu zdarzenia za winną powstania kolizji uznał powódkę i ukarał ją mandatem karnym w wysokości 500 zł. W wyniku przedmiotowego zdarzenia w pojeździe powódki uszkodzone zostały między innymi przedni zderzak, reflektory, atrapa prawego błotnika, chłodnica, maska przednia, nadkole lewe. Strona pozwana w postępowaniu likwidacyjnym ustaliła zakres

uszkodzeń i wykonała kalkulację naprawy pojazdu powódki- na kwotę 23590,54 zł, ale do chwili obecnej nie wypłaciła powódce należnego odszkodowania z polisy autocasco.

W odpowiedzi na pozew (k 32-34) strona pozwana (...) Spółka Akcyjna w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzuciła, że uszkodzenia pojazdu powódki nie mogły powstać w okolicznościach przez nią podanych, a w szczególności nie korelują one z uszkodzeniami pojazdu marki V., wobec niewykazania przez powódkę faktycznego przebiegu zdarzenia na podstawie §53 ogólnych warunków ubezpieczenia zasadna była odmowa wypłaty przez pozwaną odszkodowania dla powódki.

Pismem procesowym z 24 września 2013 r. (k 314) powódka opierając się na treści opinii biegłego rozszerzyła powództwo domagając się zapłaty w miejsce pierwotnego żądania kwoty 60180 zł.

Strona pozwana w piśmie z 3 października 2013 r. (k 320-322) zarzuciła ponadto, że wobec tego, że w procesie likwidacji szkody powódka nie złożyła faktur za naprawę, co stanowi warunek konieczny, aby rozliczyć szkodę w wariantcie serwisowym zgodnie z §28 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, zatem wyliczenie szkody winno nastąpić zgodnie z §33 ogólnych warunków ubezpieczenia w wariantcie kosztorysowym.

Powódka M. U. w piśmie procesowym z 29 stycznia 2014 r. (k 367-368) ostatecznie sprecyzowała żądanie pozwu domagając się zapłaty na jej rzecz kwoty 27677,72 zł z ustawowymi odsetkami od 7 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie cofnęła pozew, zrzekając się roszczenia. Wniosła także o zasądzenie na jej rzecz pełnych kosztów procesu zgodnie z normą art.103 kpc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. U. zawarła ze stroną pozwaną (...) Spółką Akcyjną w S. na okres ubezpieczenia od 4 kwietnia 2012 r. godz. 16¹⁰ do 3 kwietnia 2013 r. godz. 24⁰⁰ umowę ubezpieczenia autocasco samochodu osobowego marki M. (...) klasy (...)(...) nr rej. (...) rok produkcji 2006 z wyborem wariantu ustalenia odszkodowania serwisowym ze zniesionym udziałem własnym oraz z klauzulą stałej sumy ubezpieczenia wynoszącej 136500 zł brutto. Zgodnie z §6 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (autocasco) dla klientów indywidualnych pojazd objęty był ochroną ubezpieczeniową od szkód powstałych wskutek wypadków niezależnych od woli ubezpieczonego, takich jak m.in. zderzenie się pojazdów. Ubezpieczenie zawarte w wariantcie serwisowym dotyczyło rozliczenia szkody na podstawie faktury dokumentującej naprawę pojazdu przez zakład dokonujący naprawy, a w wariantcie kosztorysowym na podstawie wyceny dokonywanej przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń w oparciu o zasady zawarte w systemie A. z uwzględnieniem podatku VAT (§7 owu). W myśl §28 owu w przypadku zadeklarowania przez ubezpieczającego w umowie wariantu serwisowego ubezpieczenia przy sumie ubezpieczenia brutto, ustalenie rozmiaru szkody i wysokości odszkodowania szkody częściowej następowało po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych ze stroną pozwaną kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy w oparciu o normy czasowe producenta pojazdu ujęte w systemie A., średnią stawkę za roboczogodzinę adekwatną dla warsztatu naprawczego, ceny części i materiałów producenta pojazdu ujęte w systemie A., nie więcej niż średnie ceny zalecane przez producenta pojazdu lub oficjalnego importera do stosowania ich przez sieć serwisową. Zgodnie zaś z §33 owu wariant kosztorysowy przy sumie ubezpieczenia brutto obejmował ustalenie rozmiaru szkody oraz wysokości odszkodowania na podstawie wyceny dokonywanej przez stronę pozwaną w oparciu o zasady zawarte w systemie A. z uwzględnieniem podatku VAT, tj. stawki roboczogodziny za prace blacharskie, lakiernicze i mechaniczne 65 zł brutto, zawartego w ocenie technicznej wykazu części zespołów zakwalifikowanych do wymiany według średnich cen brutto części sygnowanych marką alternatywną do marki producenta pojazdu (zamienników) oraz materiałów zawartych w systemie A., w przypadku braku w systemie A. cen części sygnowanych marką alternatywną do rozliczenia przyjmowało się zawarte

w tym systemie ceny brutto części pochodzących od producenta pojazdu (części oryginalne) pomniejszone o zużycie eksploatacyjne zależne od okresu eksploatacji.

(dowód: polisa nr (...) k 13-15; ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (autocasco) dla klientów indywidualnych k 44-58)

W dniu 5 grudnia 2012 r. ok. godz. 19⁰⁰ na drodze powiatowej nr (...) - (...) kierująca samochodem osobowym marki M. (...) nr rej. (...) powódka M. U. na skutek niedostosowania parametrów ruchu kierowanego przez nią pojazdu do aktualnej sytuacji na drodze, tj. spóźniła się i w odpowiednim momencie nie zredukowała prędkości pojazdu w efekcie czego najechała na nadwozie poprzedzającego ją samochodu marki V. nr rej. (...). W efekcie tego w pojeździe powódki uległy uszkodzeniu następujące elementy: przedni zderzak, reflektory, atrapa prawego błotnika, chłodnica, maska przednia, nadkole lewe, zaś pojeździe marki V. kierowanym przez A. M. uszkodzeniu uległy tylny zderzak, kłapa bagażnika, tylny pas, tylne reflektory i lewy tylny błotnik. Przybyły na miejsce zdarzenia funkcjonariusz Policji ukarał powódkę jako sprawcę kolizji mandatem karnym w wysokości 500 zł.

(dowód: notatka urzędowa z 5.12.2012 r. k 88; dokumentacja fotograficzna k 95-148, 170-188, 224-249; protokół szkody k 83-87; akta szkody (...) S.A. dot. likwidacji szkody A. M.; zeznania świadka N. S. k 264 verte-265; zeznania świadka A. M. k 265; opinia biegłego K. D. k 283-303, 357)

Koszt naprawy samochodu osobowego powódki M. U. marki M. (...) nr rej. (...) w oparciu o serwisowy wariant ubezpieczenia autocasco, przeciętnych stawek robót naprawczych i użyciem oryginalnych części zamiennych wynosi brutto 60180 zł.

(dowód: opinia biegłego K. D. k 283-303, 357)

Koszt naprawy pojazdu powódki z użyciem części zamiennych tzw. zamienników, przyjęciu stawki roboczogodziny 65 zł za prace blacharskie, mechaniczne i lakiernicze oraz uwzględnieniem 55% zużycia technicznego- tj. wariantu kosztorysowego z §33 owu wynosi 27677,72 zł.

(dowód: opinia uzupełniająca biegłego K. D. k 346-354, 357)

Strona pozwana w postępowaniu likwidacyjnym na skutek zgłoszenia szkody ustaliła koszt naprawy pojazdu powódki w wariantcie kosztorysowym na kwotę 23590,54 zł brutto. Jednakże decyzją z 4 lutego 2013 r. odmówiła powódcie wypłaty należnego odszkodowania powołując się na §53 owu, stwierdzając, że uszkodzenia samochodu marki M. nie mogły powstać w okolicznościach podanych przez powódkę, gdyż nie korelują z uszkodzeniami samochodu V.. W toku postępowania likwidacyjnego powódka nie przedstawiła pozwanej faktury za naprawienie pojazdu.

(dowód: kalkulacja naprawy nr JG20/710 k 18-24; pismo pozwanej z 4.02.2013 r. k 25)

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 805 kc zawiera ogólną definicję umowy ubezpieczenia. Zgodnie z jego treścią ubezpieczający zobowiązuje się opłacić składkę, a zakład ubezpieczeń spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, to jest zdarzenia losowego. Wobec tego, że przepisy Kodeksu cywilnego ani ustawy ubezpieczeniowej nie regulują szczegółowo całokształtu kwestii związanych z ubezpieczeniem w każdym z jego rodzajów, dlatego też szczegółowe postanowienia dotyczące konkretnego ubezpieczenia ustalane są w ogólnych warunkach ubezpieczenia. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na zapłacie - przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Zakres odszkodowania precyzuje umowa stron, w tym postanowienia ogólnych warunków dobrowolnego ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (autocasco), które należy traktować jako część umowy.

W niniejszej sprawie powódkę bezspornie łączyła z pozwaną na okres ubezpieczenia od 4 kwietnia 2012 r. godz. 16¹⁰ do 3 kwietnia 2013 r. godz. 24⁰⁰ umowę ubezpieczenia autocasco samochodu osobowego marki M. (...) klasy

(...)(...) nr rej. (...) rok produkcji 2006 z wyborem wariantu ustalenia odszkodowania serwisowym ze zniesionym udziałem własnym oraz z klauzulą stałej sumy ubezpieczenia wynoszącej 136500 zł brutto. Zgodnie z §6 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (autocasco) dla klientów indywidualnych pojazd objęty był ochroną ubezpieczeniową od szkód powstałych wskutek wypadków niezależnych od woli ubezpieczonego, takich jak m.in. zderzenie się pojazdów. Ubezpieczenie zawarte w wariancie serwisowym dotyczyło rozliczenia szkody na podstawie faktury dokumentującej naprawę pojazdu przez zakład dokonujący naprawy, a w wariancie kosztorysowym na podstawie wyceny dokonywanej przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń w oparciu o zasady zawarte w systemie A. z uwzględnieniem podatku VAT (§7 owu). W myśl §28 owu w przypadku zadeklarowania przez ubezpieczającego w umowie wariantu serwisowego ubezpieczenia przy sumie ubezpieczenia brutto, ustalenie rozmiaru szkody i wysokości odszkodowania szkody częściowej następowało po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych ze stroną pozwaną kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy w oparciu o normy czasowe producenta pojazdu ujęte w systemie A., średnią stawkę za roboczogodzinę adekwatną dla warsztatu naprawczego, ceny części i materiałów producenta pojazdu ujęte w systemie A., nie więcej niż średnie ceny zalecane przez producenta pojazdu lub oficjalnego importera do stosowania ich przez sieć serwisową. Zgodnie zaś z §33 owu wariant kosztorysowy przy sumie ubezpieczenia brutto obejmował ustalenie rozmiaru szkody oraz wysokości odszkodowania na podstawie wyceny dokonywanej przez stronę pozwaną w oparciu o zasady zawarte w systemie A. z uwzględnieniem podatku VAT, tj. stawki roboczogodziny za prace blacharskie, lakiernicze i mechaniczne 65 zł brutto, zawartego w ocenie technicznej wykazu części zespołów zakwalifikowanych do wymiany według średnich cen brutto części sygnowanych marką alternatywną do marki producenta pojazdu (zamienników) oraz materiałów zawartych w systemie A., w przypadku braku w systemie A. cen części sygnowanych marką alternatywną do rozliczenia przyjmowało się zawarte w tym systemie ceny brutto części pochodzących od producenta pojazdu (części oryginalne) pomniejszone o zużycie eksploatacyjne zależne od okresu eksploatacji- w tym wypadku wynoszące 55% zgodnie z tabelą z owu.

Wobec kwestionowania przez pozwaną podstawy jej odpowiedzialności Sąd dokonał oceny powyższego na podstawie opinii biegłego K. D., który w opinii jednoznacznie potwierdził, że do powstania uszkodzeń ubezpieczonego w zakresie autocasco pojazdu niewątpliwie doszło w okolicznościach opisywanych przez powódkę. Zdaniem Sądu opinii biegłego należy przyznać pełen walor wiarygodności, bowiem była jasna, logiczna i wyprowadzone przez biegłego wnioski co do przebiegu zdarzenia i mechanizmu powstania uszkodzeń samochodu, a także ogólnych zasad wyliczenia kosztu naprawy samochodu powódki były zasadne w świetle wskazań wiedzy technicznej, zasad doświadczenia życiowego, a także zostały prawidłowo wyliczone na podstawie ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów – strony pozwanej. Nadto opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Również wskazać należy, iż z istoty celu dowodu z opinii biegłego wynika, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy, jak w tym przypadku, wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłego jest konieczny. W takim przypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeśli jest ona prawidłowa i jeśli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym.

Mając na uwadze, że strony ostatecznie zgodne były co do kwestii, że wobec nieprzedstawienia przez M. U. faktury za naprawę pojazdu wyliczenie należnego jej odszkodowania zgodnie z §7 owu w zw. z §33 owu winno nastąpić na podstawie wyceny sporządzonej w wariancie kosztorysowym (k 357 verte i k 367) i wynosiło ono zgodnie z niekwestionowanym przez strony wyliczeniem biegłego z opinii uzupełniającej 27677,72 zł. Do tej też kwoty Sąd uwzględnił powództwo (art.805 kc).

W pozostałym zakresie Sąd wobec cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia, uznając, iż powyższe nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza też do obejścia prawa na podstawie art.355§1 kpc w zw. z art.203§1 kpc umorzył postępowanie.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481§1 i 2 kc, mając na względzie fakt wymagalności roszczenia w dniu 6 stycznia 2013 r., bowiem zgodnie z treścią §57 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco roszczenie ubezpieczonej miało charakter terminowy.

W zakresie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 kpc w zw. z art.103§1 i 2 kpc, albowiem strona pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika z opóźnieniem opłaciła zaliczkę na koszty opinii biegłego, z rażącym uchybieniem terminom sądowym zgłosiła zarzuty dotyczące wysokości należnego powódce odszkodowania wynikające z zastosowania §33 owu- pomimo zakreślenia jej zarządzeniem z 19.03.2013 r. (k 28) na podstawie art.207 kpc 14 dni na złożenie odpowiedzi na pozew, a doręczonym 26.03.2013 r. (k 30), a także pomimo upływu 14- dniowego terminu na zgłoszenie zarzutów co do opinii biegłego (k 306, 308)- w piśmie procesowym z 3.10.2013 r. (k 320) dopiero po kolejnych 2 miesiącach z oczywiście bezzasadnym wnioskiem o przywrócenie terminu, co skutkowało koniecznością dwukrotnego odraczania przez Sąd rozprawy i znacząco przedłużyło czas trwania postępowania. Na zasądzoną kwotę 5797 zł składają się przy tym uiszczona opłata od pozwu w wysokości 1180 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wydatki na opinię biegłego 1000 zł oraz poniesiony koszt wynagrodzenia adwokata w kwocie 3600 zł ustalonego na podstawie §6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

O dalszych kosztach sądowych należnych Skarbowi Państwa orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1389) w zw. z art. 100 kpc wobec tego, że w tej części żądania, z którą związane były te koszty tj. uwzględnionej części powództwa pozwana niewątpliwie przegrała proces, uwzględniając przy tym brakującą część kosztów sądowych, obejmujących wydatki na koszt opinii biegłego w kwocie 4,44 zł tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa oraz brakującą opłatę w kwocie 204 zł. W pozostałym zakresie na podstawie art.102 kpc odstąpiono od obciążania pozwanej brakującą częścią opłaty od cofniętego powództwa.